Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Alas marxilaisuus!

Numero 23

Kansanliikkeen äänenkannattaja

9. VI. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

SODAN PELKO

vallitsee nyt plooturintamalla

Lakeuden Sana haastatellut laillisuusmiestä

Näin vaalitaistelun tuoksinassa lyövät puoluemiehet rehevästi rintoihinsa yrittäen suggeroida kansaa entisiin apajiinsa kehuilla ja korulauseilla. Puoluelehdet puhuvat "suurista isänmaallisista tilaisuuksistaan", jos esim. voivat kertoa olleen 200—300 kuulijaa agitatiojuhlissaan ja, kuten tunnettua, suurin osahan näistäkin tavallisesti on viime aikoina ollut meikäläisiä, IKL:n joukkoa, joka ei niihin suinkaan ole lähtenyt "päätään parantamaan", vaan ainoastaan ilmoittamaan olemassaolostaan. Tavallisesti on meikäläisten taholta näissä pyydetty keskusteluakin, mutta siihen eivät puoluepamput ole rohjenneet käydä. He ovat ottaneet nämä pyynnöt "häiriöiden" kannalta ja toitottaneet niistä sitten lehdissään mitä kummemmin jutuin.

Minkälaista siellä plooturintamalla todellinen "suhtautuminen" oikein nykyisin on?

Olemme muutamana aamuna töihin mennessämme tavanneet erään tuttavamme, joka kuuluu sen rintaman silmäntekeviin. Hän on siitä erikoinen, että vielä tulee roppaamaan kättä ja kyselemään kuulumisia mustapaidaltakin.

— Kyllä kai tästä nyt tulee kansalaissota — sanoi hän ensi töikseen eräänä aamuna hänet tavatessamme.

— Kansalaissota???

— Niin. Kauhavalla päin ainakin ajatellaan sillä lailla. Kiihtymys on molemmin puolin niin suuri, että eihän tästä mitenkään muuten selviydytä, niin surkeata kuin se onkin.

— Eihän nyt toki! Lapualaisten ja marxilaistenko kesken sitten?

— Teidän ja kaikkien laillisuuskannalla olevien, vastasi tuttavamme. Kyllä asiat siihen suuntaan näyttävät kehittyvän, sillä tehän pyritte diktatuuriin, ja sitä ei kansanvalta voi suvaita. Aseilla tämä lopulta on ratkaistava. Tehän liikutte jo mustapaidoissa, ja varmasti pian on aika, jolloin te pidätte kaikkia sarkatakkejakin, jotka eivät vedä mustapuseroa ylleen, punikkeina.

— Oho, kylläpä siellä plooturintamalla mielikuvitus lentää.

— Selvähän peli on. Te matkitte Mussolinia ja Hitleriä. Jos te saatte valtaa, ette anna enää kenenkään ajatellakaan muuten kuin omalla tavallanne. Vastustajanne panette keskitysleireihin. Minut kyllä saa vaikka ampua, sillä minä olen rauhan mies, enkä siinäkään tapauksessa, että taistelu syttyy, ota asetta käteen. Mutta kyllä porvareissa on vielä paljon niitä, jotka te olette kiusanneet räjähtämispisteeseen saakka, ja he eivät tule voittoa luovuttamaan ilman taistelua.

— Mutta tämähän nyt vasta jotain. Ettekös juuri te kehu olevanne laillisuusrintamaa? Kuinka te siis puhutte väkivallasta, jopa kansalaissodasta. Ei meidän mieleemme sellainen juolahdakaan. Mehän luotamme valistukseen ja kansan heräämiseen aatteittemme puolesta. Mehän valmistaudumme nytkin vaalitaisteluun, mutta te näytte siis menettäneen uskonne kehumaanne parlamentaariseen systeemiin.

— Se on teiltä vain silmäinlumetta. Kyllä me tiedämme, mihin pyritte. Käyköön vaaleissa kuinka tahansa, ei eduskunta kuukautta enempää istu kuitenkaan.

— Jassoo, ei istu? No, jos ei istu, niin eihän se meidän syymme ole. Tarkoitatte, että se ehkä hajoitetaan. Niin, onhan niitä hajoitettu ennenkin, mutta ei se ole meidän asiamme. Jos tulee huono eduskunta, niin mikäs sen mukavampaa kuin että se hajoitettaisiin. Mutta siihenkin tarvitaan jonkinlainen kabinettijuttu. Ja nehän ovat kaikki vielä tulevaisuudenverhon takana. Eläkäämme nyt ensin edessäoleva vaalikamppailu, älkäämmekä jo etukäteen heittäytykö toivottomiksi. Te näytte niin tekevän. Teillä on siis huono omatunto.

— Mutta myönnätte kai, että olot Italiassa ja Saksassa ovat sorronalaiset?

— Ei myönnetä. Italiassa olot päinvastoin ovat kansakunnan kokonaisuuden kannalta erittäin hyvät. Kansalla on nyt työtä ja leipää, eikä jokaisen tarvitse puuttua kaikenmaailman politiikkaan. Kykymiehet hoitavat asiat, mutta kansakunnan kokonaisedun mukaisesti eikä suinkaan minkään diktaattorin hyväksi, kuten te näytte luulevan. Te pelkäätte esim. Italianmallista diktatuuria. Hyvä. Mutta — olkaammepa diktatuuriylimenokausistakin mitä mieltä tahansa — kyllä kai siellä oleva järjestely, joka on pelastanut ja rauhallistanut maan, on tuhannen kertaa parempi ja valtionkin eheyden ja kasvun kannalta vakuuttavampi kuin se diktatuurimuoto, jota te — ehkä tietämättänne — ihailette, nim. puoluekaikkivalta. Mitä se on muuta kuin diktatuuria, mutta diktatuuria, joka ei toimi kansakunnan, vaan ainoastaan erinäisten ryhmien ja yksilöiden hyväksi. Sellaisesta on jo aika päästä. Saksassa ollaan myös menossa onnelliseen suuntaan, mutta tuomitkaa vasta sitten, kun näette, mitä siellä saadaan aikaan esim. neljän vuoden kuluttua. Saihan Weimarin systeeemikin koeaikaa 14 vuotta. Tulokset tunnetaan. Eri asia on, mihin muotoon yhteiskunnalliset olot meillä ovat vietävät. Ei meidän suinkaan tarvitse "apinoida" sitä eikä tätä uutta järjestelmää, mutta uuteen on päästävä, entinen on kestämätön.

— Niin, niin, tuumahteli haastateltavamme, pidettyämme hänelle tämäntapaista valistusta. Emme jaksa uskoa vakuutteluihinne. Muuta teillä on mielessä, te ette pelaa avoimin kortein. Saatte nähdä vaan, että kansalaissota tästä vielä kehittyy.

— ? ? ?

Tämä keskustelu, joka suurin piirtein kävi ylläkuvattuun tapaan, ja jossa kuuntelijoina oli jäseniä molemmilta "rintamilta", on nykypäivien ajatuksista eräänlainen kuvaava esimerkki. Puoluesokeat tuijottavat edelleenkin meihin noilla epäilysilmillään. He eivät voi kuvitella, että muulla kuin puoluetemmeltelyllä saataisiin aikaan jotakin. Mutta että plooturintamalla — puhuteltavamme oli maalaisliittolainen, vieläpä erään huomattavan sikäl. johtajan lähisukulainen — on asia ajateltu jo niin pitkälle, että ennustetaan — ehkäpä jo ensi syksynä? — kansalaissotaa, sitä emme olisi sentään uskoneet.

Täytyy kysyä: Ovatko käsitteet tosiaankin jo näin sekaisin? Eivätkö tällaiset mielipiteet osoita, että plooturintamalla on nyt jo kiinteästi liitytty marxilaisrivistöön? Sillä mitenpä muuten on ymmärrettävissä, että kansalaissota mustapuseroiden ja (kaikkien) muiden välillä on jo muka räjähdyspisteessään!

Ja lopuksi: Millä tavoin plooturintama vastaa siitä, että se ylläpitämällä osassa kansaa tällaisia kuvitteluja, tekee raskaan rikoksen? Sillä tällaisen mielialan kylväminen — päällepäätteeksi ihan tuulesta temmattuna — on rikos raskainta laatua. Ei kai olisi liikaa, jos sellainen kapinayllytys sovitettaisiinkin "keskitysleirissä".

Puserojen

nykykysynnästä ja tilauksesta

Isänmaallisen kansanliikkeen pukuja kysytään nykyään jatkuvasti kasvavassa tempossa, ilmoitetaan meille johtoelinten taholta. Kysyntä lähentelee tällä hetkellä jo pariakymmentätuhatta, mutta vasta pieni osa siitä on voitu tyydyttää. Viikossa valmistuu 2—3,000 kpl. nykyisin, mutta on valmistusta tehostettu niin, että kaikki halukkaat saavat pukunsa lähiviikkoina siinä järjestyksessä kuin tilaukset on jätetty sisään.

Tässä yhteydessä, ja koska meidänkin kauttamme on osoitettu lukuisia pukua koskevia kyselyjä, joihin emme tietenkään ole voineet kirjeellisesti vastailla, on syytä huomauttaa, että puvut on tilattava paikallisyhdistysten ja sitä tietä piirien kautta. Nämä taas tilaavat ne IKL:n Taloustoimistosta, os. Helsinki, Kluuvikatu 8, ovi 51, puh. 26 404. Tilattaessa on mainittava puvun numero, joka on sama kuin sk.-puvun. Samaan hintaan kuin pusero seuraa myös soimio. Lisäksi on syytä huomauttaa, että virallisia IKL:n pukuja ovat vain ne, jotka valmistetaan IKL:n erinäisten nimettyjen liikkeiden kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti. Kaikissa niissä on valmistajan tietämä merkki osoituksena siitä, että puku on virallinen, ja tullaan ne myöhemmin vielä IKL:n toimesta lisämerkinnöimään määrätynlaisella IKL:n vaakunalla. Muita kuin IKL:n virallisia puseroja, ei siis tulla käytäntöön sallimaan. Tämä on tärkeätä huomauttaa sen vuoksi, etteivät yksityiset tulisi puseroja tilanneeksi mahdollisista muista lähteistä, koska sellaiset kuitenkin tulevat hetimmiten joutumaan pois käytännöstä.

Vibelius ja Mattsson

Maaherra Vibelius ja maaherra Mattsson edustavat kumpikin siksi erilaisia elämänkatsomuksia, ettei mitään vertauskohtia heidän välillään löydy. Maaherra Vibelius edusti jo toista vuosisataa sitten pelkäämätöntä suurta persoonallisuutta, persoonallisuutta, joka henkensä alttiiksi pannen ja virka-asemastaan välittämättä uskalsi kaikkensa antaa isänmaan edestä. Hänen työnsä ja toimensa kelpaa vielä tänäkin päivänä elämänohjeeksi kenelle tahansa. Maaherra Mattsson taasen osoitti nykypäivien puoluemiehen taktikoimista, jossa tärkein tehtävä on oman virka-asemansa pysyttäminen.

Viimemainitunlaisesta toiminnasta on tälle maalle ja kansalle jo tarpeeksi koitunut onnettomuutta.

*

Näin kirjoittaa Hämeen Sanomat. Kädenpuristuksemme!

Heräävä nuoriso

„Tahdomme olla valmiit uhraamaan kaikkemme isänmaan alttarilla"

Mustapuseroiset ylioppilaiksi päässeet Kuopion sinimustat sankarihaudalla koulunsa päättyessä.

Isänmaallinen henki on herättänyt suuren osan maamme nuorisosta ja tuntuu siltä niinkuin tuo sama henki valtaisi koko kansamme tulevat vaalijat. Ei ole vielä löytynyt sitä mahtia, joka pystyisi tukahduttamaan aktiivisen, syvää uhrimieltä uhkuvan isänmaanrakkauden, joka yksin on kansamme voinut johtaa vapauteen Korkeimman suojeluksessa. Suotta on annettu määräyksiä valkoisen suunnan hävittämisestä koulunuorisostamme. Turhaan ovat menneet ne ankarat rangaistukset, joita itsenäisen Suomen kouluissa on annettu sellaisista tapahtumista, joista ei hakemallakaan löydä muuta kuin voimakkaan isänmaanrakkauden ilmauksen. Isänmaallista tulta ei nuorisostamme ole pystytty — eikä pystytä — sammuttamaan. Se on leimahtanut liekkiinsä ja se palaa! Ken sitä vastaan taistelee, muistakoon, että häntä vastassa on nuori, vilpitön sydän; häntä vastassa on uhrautuvan isänmaanrakkauden läpitunkema mieli, jonka voima on horjumattomuudessa. Sitä voimaa ei koskaan lannisteta. "Se kasvaa, se ryntää, se voittaa!"

Tänä keväänä ovat uudet ylioppilaat Sinimusta-järjestön aloitteesta käyneet jälleen vapaussankariemme hautakummuilla osoittamassa kiitollisuuttaan heille, jotka antoivat kaikkensa isänmaalle. Noiden nuorien ajatukset käyvät parhaiten ilmi seuraavista erään mustapaitaisen ylioppilaan sanoista koulunsa päättäjäisissä:

"Me viemme mukanamme suuren aatteen, joka yhdistää meitä, missä tulevaisuudessa lienemmekin ja mikä elämän tehtävä suoritettavaksemme joutuneekin. Tämä korkea aate on isänmaan aate. Tahdomme olla valmiit uhraamaan kaikkemme isänmaan alttarille."

Suomen nuoriso herää.

Ilkka.

Karhun käpälästä

Täytyy taas meidänkin murahtaa.

Merkillistä aikaa tämä. Puolueet "julistelevat". Kun kokoomous sanoo vaalijulistuksessaan, että "suomalainen oikeisto on lainalaisen oikeusjärjestyksen vahvin tuki valtakunnassa", sanoo maalaisliiton julistus, että "oikeistolaiset väkivaltaliikkeet kokoavat voimia lyödäkseen maahan yhteiskuntajärjestyksemme". (!)

Plootturintamalla munaskuut vapisevat. Siellä hoetaan vain "anarkian kevätvirroista". (Turun San.). "Saadaanko teidän nimissänne teitä vastaan harjoittaa miten kauan tahansa röyhkeää uhmaa ja uhkailua? Ovatko miehet vaiveilla? Kuuluvat olevan. Hyvä on". (Ilkka). "Ellei sisäministeri ja hallitus tahdo tätä taistelua käydä, niin annettakoon kansan tietää, että sen itsensä on turvattava sekä hallituksen arvovalta että oikeusjärjestyksemme "isänmaallisten" säädyttömiltä hyökkäyksiltä". (Turun San.). "Jos maan elämä provosoidaan mielivallan ja terrorin merkeissä kulkemaan — j.n.e. — silloin ei mikään pidätä toisenlaisiakin kevätvirtoja vyörymästä". (Ilkka).

Siinä muutamia lievimpiä lainauksia. Justiin kuin demoonilehdissä. S. Sos. Dem. sanoo: "Suomalainen työmies (lue: marxilainen työmies) on pitkämielinen, mutta jos sitä ärsytetään liiaksi, näyttää se kyntensä. Ja noustuaan sitä on vaikea taltuttaa. Se tunnetaan ennestään". Kyllä, esim. v. 1917—18. Kuopiossahan puhui äsken puna-agitaattori Heinonen: "Ellei asiaintilaa nykyisin keinoin saada muuttumaan, on meidän pyrittävä toisin keinoin lopulliseen katastroofiin".

Olisikohan näissä mitään provoseerausta, herrat sisä- ja oikeusministeri? Ja siinäkään, että Vehkalahdella eräs punapuhuja 21. 5. lasketteli puheen, jossa pääytimenä oli, että kun he (sosialistit) pääsevät valtaan, valmistavat he porvareille pahemman kohtalon kuin Mättö ja Happonen saivat kokea. No, sehän tunnetaan sanomattakin. Kyllä kai eräät porvarillisen plooturintamalehdistön miehet taputtavat käsiään samalle puhujalle, joka vielä on jatkanut, että "Vapaustaja oli ensimäinen bolsheviikki".

Edistyspuolue on myös antanut suurjulistuksensa "terroria" vastaan, samoin

Huolto-

toiminta kansanliikkeeseen

Eräs kiireellisimpiä tehtävistämme

Ilman uhrauksia ei mitään saavuteta. Niin kansanliikkeessäkin. Jo Lapuan suuren nousun alkuajoilta asti on yksi ja toinen innokas isänmaanystävä saanut sen tuta omassa itsessään. Isänmaan vapautuksen etappeina ovat aina olleet vankilat, sakot, työpaikan menetykset t.m.s. Kuinka suuri onkaan jo tällä hetkellä niiden miesten luku, joiden papinkirjassa on "mustia paikkoja", jotka on saatu isänmaan asialla näinä kolmena viime vuotena. Monet on tuomittu, monia tuomiot odottavat.

Tälläkin hetkellä istuu maamme vankiloissa useita isänmaanmiehiä kärsimässä "rikoksistaan". Puhumatta siitä, mitä he itse tuntevat, on kai monen mielessä herännyt kysymys: miten heidän perheensä tulevat toimeen? Useillahan heistä on vaimo ja lapset, ja poikkeuksetta kai he ovat henkilöitä, joilla ei ole maallista omaisuutta, joka takaisi omaisille turvan tänä uhrausaikana. Nämä kysymykset astuvat esiin taas sitäkin suuremmalla syyllä, kun lähiaikoina, ehkä jo lähipäivinä, lienee odotettavissa Korkeimman Oikeuden päätös Mäntsälän jutussa. Kalterijääkäriemme luku saattaa nousta pian varsin suureksi.

Jokainen kai käsittää, että meillä on selvä velvollisuus asiassa. Kukapa, ellemme jokainen IKL:n jäsen, tuntisi velvollisuudeksemme toimia jotain heidän ja ennenkaikkea heidän perheittensä hyväksi. Tähän asti on yksityistietä vedottu kansalaisten kukkaroon, ja sitä tietä jonkun verran voitukin lieventää muutamain puutteellisten perheitten asemaa. Tulos on kyllä ollut vähäistä, mutta onhan edes jotain saatu aikaan, ja hyvä sekin. Pitemmän päälle ei asiaa kuitenkaan enää käy tätä tietä järjestäminen. Täytyy löytää keinoja, joilla asia saadaan kerta kaikkiaan hoidetuksi. Päämääräksi täytyy jo vihdoinkin ottaa se, että kaikkien kalterimiestemme tai muuten saman asian edestä kärsimään joutuneiden ja joutuvien puutteenalaisten perheiden asema saadaan turvatuksi. Sen onnistuminen taas riippuu kokonaan siitä, miltä pohjalta näitä keinoja lähdetään etsimään.

Asian hoito on suunniteltava järjestelmälliseksi. Kansanliikkeen on, nyt jo muutenkin järjestäytyneenä, luotava keskuuteensa elin, joka ottaa asian hoitaakseen. Jonkinlainen huolto-osasto, joka tarkoin organisoituna ja työkykyisenä levittäytyy yli maan. Se ei suinkaan ole mahdotonta, kun lähtökohdaksi otetaan piiriorganisatio. Huoltotyö voidaan järjestää siten joko nykyisten piirijohtokuntien sisään tai niiden alotteesta nimeämällä piirissä johtokunnan ulkopuolelle erikoinen piirihuoltoelin, joka taas pitää hallussaan vastaavanlaisia osastoelimiä eri pitäjissä.

Mitenkä sitten tällainen huoltotoiminta voidaan saada tulokselliseksi? Kerjäämälläkö varoja sieltä täältä? Ei, siitä täytyy päästä. Lahjoituksiakin tietysti voidaan edelleenkin vastaanottaa, ja siinä suhteessa kyllä vieläkin mahdollisuuksia löytyy, kun sekin puoli järjestelmöidään. Mutta kansanliike sinänsä voisi merkitä tulevista kassoistaan olosuhteiden ja eri paikkakunnallisten aikaansaannosten mukaan määrätyt prosenttiluvut, joihin sen on päästävä. Kansanliikkeen rahoitushan yleensä pitää saada tuottoisalle pohjalle, eihän pelkästään aatteellisella työllä pitkälle päästä. Ei ole keino eikä mikään määrätä joku pieni osa rahoitustuloksista tähän huoltotarkoitukseen. Lisäksi velvoitettakoon paikallisyhdistykset kaikkialla piirien valvonnan alla määrätyn suunnitelman mukaan ja paikallisten huoltoelinten toimesta järjestämään jatkuvasti yleisiä pääsymaksullisia tilaisuuksia, joiden tulot lankeavat kokonaan tähän tarkoitukseen. Liike voisi myöskin järjestää erikoisen merkkimyynnin samaan tarkoitukseen yli valtakunnan. Parhaillaan alkaneista arpajaisista saisi kohkaista huomattavan osan siihen j.n.e.

Tiedämme kyllä, että kansanliike organisoituessaan voimakkaaksi järjestöksi, tarvitsee kipeästi käyttörahaa moninaisiin tarkoituksiin. Mutta tämä huoltotoiminta kuuluu ymmärtääksemme niihin, joihin onkin kiinnitettävä huomio etusijasa. Sen, jos minkään, on kansanliike velkaa omalle itselleen. Mikäli tiedämme, onkin asiasta jo liikkeen johtavissa piireissä neuvotteluja käyty, mutta kun mitään lopullisia tuloksia ei vielä liene syntynyt, olemme tahtoneet kiinnittää yleisempääkin huomiota siihen, sitäkin enemmän, kun tiedämme, että laajat kansanliikkeen rivistöt odottavat, että asiaan käydään ripeästi käsiksi. Huoltotoiminta on nyt mahdollisimman nopeasti järjestettävä, ja myöskin sellaiseksi, että asia kerta kaikkiaan tulee hoidetuksi.

I.K.L:n

maakuntajuhlain ohjelmaa

Isänmaallisen kansanliikkeen maakuntajuhlista olemme jo ennen kertoneet. Niistä ensimäinen on Lahdessa t. k. 18 p:nä, muodostuen siitä valtava koko Etelä-Suomea käsittävä juhla, jossa puhujina esiintyy joukko kansanliikkeen tunnetuimpia voimia. Muu ohjelma tulee sen mukainen. Oripään kankaalla pidettävä Lounais-Suomen maakuntajuhla, jonka piti olla t. k. 24 p:nä, siirtynee seuraavaksi päiväksi, jonka johdosta taas Ilmajoella pidettävä Pohjanmaan—Keski-Suomen—Satakunnan juhla täytynee pitää juhannuspäivänä, t. k. 25 p:nä. Lopullinen ei päätös vielä kuitenkaan ole, vaan tietämämme mukaan yritetään viimemainittu saada alunperin määrätyksi 25. päiväksi. Joka tapauksessa kehoitamme kansalaisia juhliin jo nyt ajoissa valmistautumaan, sillä varmaa on, että Ilmajoenkin maakuntajuhlasta tulee Pohjanmaalla ennennäkemättömän valtava tilaisuus. Juhlan ohjelma tapahtuu seuraavasti:

Klo 9 käynti sankarihaudalla. Klo 10 kenttäjumalanpalvelus lipputervehdyksineen y.m. Sen suorittavat luultavasti pastorit Andsten ja Kurki-Suonio. Klo 12—14 on päivällisaika. Klo 14—17,30 päiväjuhla puheineen, soittoineen ja lauluineen. Laulua tulee esittämään Ilmajoen sekakuoro. Puhujiksi saapuvat varmasti maanv. lisakki Nikkola, leht. Reino Ala-Kulju, reht. Hilja Riipinen, kansanliikkeen johtaja Vihtori Kosola, prof. Br. A. Sundström, ev. l. Arne Somersalo, pankinj. Iivari Koivisto, eversti Paavo Susitaival ja past. Andsten sekä mahdollisesti past. Kurki-Suonio, maist. Heinänen ja rva Terä. Puheitten aika on tarkoin määritelty, samoinkuin muunkin ohjelman. Klo 17,50 on IKL:n joukkojen tarkastus ja klo 18 alkaa iltajuhla, jossa esiintyy useita edellämainittuja puhujia muun ohjelman lisäksi.

Juhlan järjestely, joka antaa tavallista enemmän työtä, on parhaillaan täydessä käynnissä ja tapahtuu täsmällisesti, kansanliikkeelle ominaisella suunnitelmallisuudella. Varmana siis voidaan pitää, että kansalaiset laajoilta alueilta jo nyt valmistautuvat viettämään juhlapäivän Ilmajoen muistorikkaalla kentällä. Tarkemmin ilmoitetaan ohjelmasta vielä lehtemme ensi numerossa.

Lahden juhlissa tulevat päivällä Salpausselän hiihtomajalla, jossa myös suoritetaan suuri ohimarssi, puhumaan varatuomari Lindgren, maanvilj. Kosola, professori Sundström ja tohtori Päivänsalo. Illalla pidetään suuret kansalaisjuhlat Loviisankadun juhlahuoneistossa ja Ahkeran talossa, alkaen kummassakin paikassa klo 20.

Oripäällä osanottajat alkavat päivän käymällä kunniatervehdyksellä sankaripatsaalla, missä yhdistyneet torvisoittokunnat esittävät kapellimestari Norvan johdolla Suvivirren. Kenttäsaarnan pitää kirkkoherra Selin. Sitten seuraa ohjelmassa Jumala ompi linnamme ja everstil. V. Mikkolan puhe isänmaalle. Päättäjäisiksi veisataan Isänmaan virsi. Illaksi on järjestetty suuri kansalaisjuhla, jossa puhuvat Kosola, Sundström, Somersalo ja Kares.

Suomen kristikansalle

Vapaamuurarit kehuvat järjestöään

Suomen vapaamuurarit ovat lähettäneet maamme kaikille **tuomiokapituleille** kirjelmän järjestönsä puolustamiseksi Viipurin pappeinkokouksen tekemää ja irkolliskokouksen käsittelemää tunnettua alotetta vastaan.

Kirjelmä on johtunut vapaamuurariuden todellisen olemuksen ja tarkoitusperän tuntemattomuudesta. Kirjelmän laatijat eivät näet kuulu korkean asteen "tietäviin" vapaamuurareihin, eivätkä "sisäiseen" saatikka "Sisimpään Orienttiin", koska heillä tälle asteelle päästäkseen nähtävästi ei ole tarpeeksi vaikutusvaltaa eikä rahaa. Kirjelmän lähettäjät kuuluvat "tietämättömiin", alhaisen mestariasteen veljiin.

Kirjelmässä esitetty väite, että vapaamuurarit kunnioittavat ja ylistävät "ainoaa elävää Jumalaa", ei pidä paikkaansa. Vapaamuurarit kunnioittavat "maailmankaikkeuden arkkitehtiä", tai **luomisprinsiippiä.** Jumala on vapaamuurarillisen opin mukaan persoonallinen tai persoonaton skotlantilaisessa järjestelmässä, johon suomalaiset vapaamuurarit julkisesti ovat tunnustaneet kuuluvansa. Vapaamuurareitten n.s. "uskonnollisuus" on aina **tunnustuksetonta.**

"Pyhä kirja" ei ole opin ja elämän ainoa ojennusnuora skotlantilaisessa (= suomalaisessa) vapaamuurarijärjestelmässä, vaan myös **juutalainen Kabbala,** kuten 33. asteen skotlantilais-vapaamuurari amerikkalainen Albert Pike todistaa.

Vapaamuurarius **ei ole yhteiskuntaa säilyttävä liike,** vaikka oppipoika-, kisälli- ja mestariveljille sekä suurelle yleisölle ylijohdon taholta niin uskotellaan; vaan loppupäämaali on juutalaisen suurohjelman mukainen valtaistuinten ja alttarien kukistaminen vallankumousten avulla, kuten Saksassa, Venäjällä, Unkarissa ja Espanjassa on käynyt.

Hyväntekeväisyys, johon k.o. kirjelmässä viitataan, on naamari, jonka alle piilotetaan vapaamuurareitten todellinen tarkoitusperä.

Kirjelmässä mainittua siveellisyyttä opetetaan alhaisissa mestariasteissa, mutta korkeissa asteissa, joille alhaiset asteet ovat vannoneet kuuliaisuutta, hyveet loppuvat ja salainen **taistelu kristinuskoa ja kristillistä valtioaatetta vastaan** alkaa, kuten korkean asteen kumouksellinen valankaava osottaa.

Moni rehellinen ja vilpitön vapaamuurari on loosista omantunnonvaivoissa eronnut seuraamuksista välittämättä, päästyään katsahtamaan kulissien taakse.

Kirjelmässä mainittu **salaperäisyys** ei kestä arvostelua. Jos vapaamuurarius tavottelisi kunnioitettavia ja kiitettäviä päämääriä, ei siinä tarvittaisi sairaaloista salaperäisyyttä, ei salakirjaimistoja eikä kuuliaisuuteen ja vaiteliaisuuteen velvoittavia valoja, vaan sen pitäisi kristillisten periaatteitten mukaan silloin toimia julkisesti eikä salaa.

Paikkansa pitämätön on myöskin se k.o. kirjelmässä esitetty väite, että vapaamuurarit muka käyttävät "samoja symbooleita kuin kristillinen kirkko". Vapaamuurarisymbooleita ovat **pääkallo, ruumisarkku,** ihmisluut, tasasivukolmio, akasianoksa, tikari, **sotakirves,** miekka, muurauskauha, harppi, suorakulmaviivotin, esiliina, heinäsirkka, perhonen, piirustuslauta, Salomonin temppelin pääavain, Salomonin kruunu, 7 hieroglyfiä, pikari, nostokurki, **hirttopuu,** tupsupäinen **hirttonuora,** kuutio, vasara, pylväät Jakin ja Boas, Aaronin sauva, 7-haarainen kynttilänjalka, Jehova-nimi ja -silmä, 5-**kulmainen neuvostotähti,** 6-kulmainen Davidintähti (mikä on myöskin Ruotsin juutalaisperäisen vapaamuurarikuninkaan kruunussa ylinnä Ruotsin juutalaisvallan tunnuskuvana), G-kirjain, "ympärileikkaus", tunnussanat "Mac benac" ja "Tubalkain", naputtelut, kolkuttelut, jyskyttelyt ja kuiskuttelut y.m.

Vapaamuurarius on kaikissa muunnoksissaan ja kaikissa maissa pohjimmaltaan epäkristillinen, epäisänmaallinen, vallankumouksellinen ja kansainvälisen **juutalaisen suurfinanssin** johtama suurliike juutalaisen maailmanvaltiuden pystyttämiseksi. Sen takia olisi vapaamuurarius valtiovallan toimenpiteestä maassamme **pikimmiten lakkautettava.**

On mahdollista, että k.o. kirjelmän takana ovat juutalaiset sormet pelissä. Joka tapauksessa kirjelmän lähettäjät kulkevat peitetyin silmin ja heittävät sumua maamme papiston ja suuren yleisön silmille ja tarvitsevat itse valistusta omassa asiassaan. Sitä he saavatkin, jos vaivautuvat tutkimaan maailmansodan jälkeen Euroopan eri kielillä tiedemiesten ja loosista eronneitten vapaamuurareitten julkaisemaa vapaamuurarivastaista laajaa kirjallisuutta. Tällaista kirjallisuutta eivät mainosta maamme valtalehdet eivätkä ilmoita niiden ilmestymisestä suurelle yleisölle mitään, koska sanottujen valtalehtien toimittajat ja johtokunnat on jo ennakolta vapaamuurariudella solutettu yleismaailmallisen vapaamuurariohjelman mukaan, tai pelkäävät he taloudellista boikottia.

Lisävalaistusta saa seuraavista kirjoista: "Vapaamuurariuden kaksoiskasvot" (entisen korkean asteen vapaamuurarin paljastukset) à 5:— ja "Vapaamuurariuden julkinen ja salainen ohjelma", 94 sivua, kuvitettu à 15:—. Tukuttain alennusta 10—30 %. Jakaja: Viitasaaren Isänmaallinen Kerho.

M. J.

Nuortasavaltalaisten Liitto. Viimemainittu vaatii m.m., että kovennettu yhdistyslaki on viimeinkin sovellettava käytäntöön, tietysti IKL:ää vastaan, että kirkko vapautetaan valtion holhouksesta, että "maan virkamiehistö puhdistetaan" y.m.s.

Kaikesta näkyy, että vaalit lähenevät. Tasavalta on vaarassa. Ja Honkimäellekin on ilmestynyt hirvi! Kertovat paikallislehdet. Olisi Jalo Lahdensuo ottanut sen kyytihevosekseen, jotta olisi ajoissa ehtinyt Tiistenjoelta Kuortaneelle Leinosen Artun kanssa. Nyt he myöhästyivät "jostain käsittämättömästä syystä". Tiistellä ja Kuortaneella se kyllä kuuluu käsitettävän. Yrjö Kallinenkin "myöhästyi" viranomaisten käskystä Mikkelin-matkaltaan, ja kansa siellä siis säästyi "kapinalta". Ei näy olevankaan tämä punakaartipäällikkö ja tunnettu teosofiesitelmöitsijä siis yhtä suuri herra kuin Eerikin Mikki. Vai olisiko maa todella joutunut jo "oikeistoterrorin" valtaan. Niin ainakin luulee Kaavilla ent. maalaisliiton edustaja Rissanen, joka siellä on juhlapuhunut seuraavasti: "V. 1929 kävi maalaisliitto vaaleihin kommunismin kukistamisen merkeissä (sic!) ja edessäoleviin vaaleihin käydään oikeiston ja mustapaitojen kukistamisen merkeissä". Lieneekö ollut paljon kuulijoita? Keski-Suomen "keisarilla", ent. min. Vesterisellä, on ollut vain 16 kuulijaa, ja kansa siellä on yleensä sitä mieltä, että "kansanvalian" toosasta on veto nyt loppu. Vaikka Ilkan Karhuvainion Esa julistaakin Kuortaneen sotakertomuksessaan, ettei "mihnään koko maakunnas oo niin paljon totisia maalaasliittolaasia kun Kuurtanehella". Huomatkaa vuosisadan hienoin emävale! Kuortane — joka siva maailman on ollut Suomen oikeistolaisin pitäjä.

Mutta niinhän Suomenmaakin julistaa, että "maaherra Mattson saa paisuvaa tukea maakuntansa vakavamielisen väestön taholta". Kuinkahan päin tässä nyt nauraisi, ettei suu repeisi? Somerollakin se nähtiin. Paikkakunnan lehti kertoo, että kun "laillisuuskokouksessa" (herra Mattsonin kunniaksi) suurin osa kokousyleisöä poistui, jäi eräänlaisia Mattsonin kunniaponsia tekemään joukko paikkakunnan marxilaisia, joiden joukossa useita tunnettuja kommunisteja! Paisuupa siis Mattsonin kannatus, paisuu kuin taikina. Itäänpäin.

Olemme tässä oikein tahallamme eläneet lainausten merkeissä. Ne näet ovat hyviä todistuskappaleita. Ja kuvaavia tälle vaalikaudelle. Tasavalta on vaarassa! Kommunistejakin jo tarvitaan uusvibeliusmallisten maaherrojen avuksi.

Ja että juttumme päättyisi oikein mojovaan loppukaneettiin, voimme vielä kertoa, mitä kuuma kesäkuu on matkaansaattanut Pohjolan Sanomain Ullan Einon (Uuno Hannulan) sahajauhovarastoihin. Toisena helluntaina oli Oulussa isänmaalliset juhlat. Ne aloitettiin tavanmukaisesti Nuijamiesten marssilla. Uuno-Ullan musikaalisia avuja emme ennestään tunne, mutta tuntuu olevan plooturintamalla syntymässä uusi sävelmaailman arviointi, sillä mainittu päätoimittaja kertoo lehdessään, että sanottu juhla aloitettiin "Pirun polskalla".

Ehdotamme, että oululaiset seuraavassa juhlassaan alottavat Maamme-laululla, jotta nähdään, miten Uuno-Ulla sitä tituleeraa. Löytyyhän niitä musiikkimaailmassa näet vielä kummempiakin sävelteosnimiä kuin Pirun polska.

Kuumaa on. Varjossakin 30 astetta. Mitä sitten heinäk. 1 ja 3 päivinä?

Karhunpenikka.

Missä asuitte tammik. 1 p:nä 1932?

Ellette vaalien aikana oleskele samalla paikkakunnalla, on teidän hankittava vaaliote.

Tämän vuoden kansanedustajain vaalit toimitetaan, kuten tunnettua, heinäkuun 1 ja 3 päivinä. Äänioikeus on jokaisella kansalaisella, niin miehellä kuin naisellakin, joka ennen tammikuun 1 päivää 1933 on täyttänyt 24 vuotta. Kukin on äänioikeutettu siinä vaalipiirissä, kunnassa tai kaupungissa, missä asui ja tuli henkikirjoitetuksi tammikuun 1 päivänä 1932.

Niiden, jotka haluavat äänestää muualla kuin siinä äänestysalueessa, minkä henkikirjoihin tammikuun 1 päivänä 1932 oli tullut merkityksi, on hankittava itselleen vaaliote. Niitä hankkivat eri paikkakunnilla asetetut vaaliotemiehet.

Ostetaan ja myydään

käytettyjä miesten pukuja ja polkupyöriä.

Seinäjoen Osto- ja Myyntiliike

A. Perttu.

Työtä työttömille

ja tukea kaikelle tuotannolliselle toiminnalle

Hitlerin työnhankintaohjelma

Saksan Valtakunnanhallitus on käsitellyt työhankintaa koskevaa kysymystä. Istunnossa hyväksyttiin valtakunnan valtiovarainministeriön esittämä työttömyyden vähentämistä tarkoittava laki, jonka mukaan valtakunnan valtiovarainministeri valtuutetaan laskemaan liikkeeseen valtiorahaston vekseleitä 1 miljardin Saksanmarkan määrään saakka. Täten saaduilla varoilla tulee edistettäväksi julkisten ja yksityisten rakennusten kuntoonsaattamis- ja täydennystöitä, asutustoimenpiteitä, jokien järjestelyjä sekä kaasun, veden ja sähkön hankintaa tarkoittavia y.m. toimenpiteitä. Lain mukaan myönnetään m.m. verovapaus koneiden tai työkalujen hankkimisesta tai valmistamisesta. Tästä toimenpiteestä odotetaan teollisuuden suuresti elpyvän.

Laki tietää myöskin maataloudelle huomattavaa korkorasituksen vähentämistä, ja täytyy saamamiesten alistua valtion määräämiin ehtoihin. Korko alennetaan 4½ %:iin, minkä lisäksi saamamiehet kolmen ensi vuoden aikana saavat valtiolta 1 %. Joukko suurtiloja, joiden taloutta on mahdoton tervehdyttää, luovutetaan asutustarkoituksiin.

Edelleen sisältyy lakiin määräyksiä m. m. naistyövoiman siirtämisestä kotitalouden alalle ja avioliiton solmimisen edistämisestä.

Avioliittojen solmimista aiotaan edistää myöntämällä vastanaineille korottomia lainoja aina 1,000 markan määrään saakka. Näihin lainoihin tarvittavat varat hankitaan asettamalla poikamiehille ja naimattomille naisille erikoinen vero. Valtiosihteeri Reinhardt katsoi jo ensimmäisenä vuonna voitavan rahoittaa 150,000 avioliittoa.

Se miljaardin markan laina, jonka valtakunnan rahaministeri saa ottaa näitä tarkoituksia varten, kuoletetaan varainhoitovuosina 1934—38 20 %:lla vuodessa.

— **Ilmajoelle** rientää eteläpohjalainen urheiluväki t. k. 10—11 p:nä Kisailijain kansallisiin kilpailuihin, sillä siellä nähdään hakamiesten ponnistuksia. Reinikka, Kotkas, Peräsalo, Rinne, Liettu, Kenttä j.n.e. — nehän ovat katsomisen arvoisia miehiä. Lähemmin ilmoituksessa.

Onko urheilu ja voimistelu

kansallista yhteenkuuluvaisuudentunnetta kohottava?

Kansallisten nousujen aikana puntaroidaan tavallisesti inhimillistä toimintaa, olkoonpa se mitä tahansa, sen mukaan, missä määrin se on isänmaallisuutta, kansallisuutta eteenpäinsysäävä. Mielestämme tämä on aivan oikein. Siihen puntariin on kaiken toiminnan alistuttava.

Tänä kesänä eletään maassamme myös suurten voimistelujuhlain merkeissä. Sellaisia on jo vietetty m.m. Kuopiossa, Hämeenlinnassa ja Seinäjoella. Juhlat ovat olleet maakunnallisia suurjuhlia tuhatmääräisin osanottajaluvuin. Seinäjoella, Etelä-Pohjanmaan liikuntakasvatusjuhlilla, joitten selostukset lehdissä jo ovat olleet, heräsi mielessämme otsikossa oleva kysymys.

Puntaroituamme asian saimme siihen nopean vastauksen: joukkoliikunnalliset suurjuhlat, niinkuin ne nykyisin vietetään, ovat epäilemättä omiaan kasvattamaan kansallista yhteenkuuluvaisuudentunnetta. Näilläkin juhlilla nimenomaan painostettiin, miten kohottava vaikutus tällaisilla esiintymisillä on isänmaallisessa merkityksessä. Fyysillinen voima ja valmius, jossa tähdätään myös hengen sopusuhtaisuuteen, on niitä perusteita, joilla maan puolustuskunto lepää. Toverihenki, isänmaallinen marssisävel, yhteinen, saman johtotahdon alle alistuva joukkohenki, kurinalaisuus, jonka tärkeyden jokainen osanottaja syvästi käsittää, valtakunnan liehuva lippu, tuhatmääräinen innostuva katsomo, jonka mielessä mitkään poliittiset tai muut ajatukset eivät silloin viivähdä — tämä kaikki on suurta ja kasvattavaa. Ennenkaikkea nousevaan nuorisoon se iskee kansallisen sytykkeen ja voimantahdon. Näinä hetkinä tunnetaan syvän-isänmaallisesti. Tunnelma on yhdistävä ja riemastuttava.

Ajatellessa sitä työtä, mitä isänmaallinen kansanliike laajoin tähtäimin tässä maassa suorittaa, tulee optimistiksi, kun samalla ajattelee tällaisia hetkiä nousevan nuorison tulensytyttäjinä. Tuo nuoriso, se on meidän nuorisomme. Se tuntee palavan halun fyysillisesti valmistautua siihen kuntoon, jota tarvitaan tulevan Suomen työntekijöiltä. Mutta samalla se meihin vanhempiin antaa velvoituksen: olkaamme täysin arvoisia kelvataksemme omalla esiintymisellämme ja työllämme yhteisen päämäärän hyväksi olemaan heille esikuvina, joista heidän ei tarvitse tinkiä. Me saamme siten samalla itseemme itsekurin tärkeän velvoituksen.

Kaikissa niissä maissa, missä liikuntakasvatukselle on alettu antaa suuri kansallinen merkitys, näemmekin, miten nuoriso seuraa voittotahtoisten johtajain lippuja. Italiassa, Saksassa ja muuallakin, missä luodaan uutta valtiorakennusta ja uutta, tervettä yhteiskuntaa, nuoriso kulkee uusia, terveen elämänkatsomuksen polkuja ja se elää täyteläistä elämää. Merkkejä tästä on nähty ja nähdään jo meilläkin. Uudet ylioppilaat laskevat ensimäiset ruusunsa sankarihaudoille. Nuoriso on suojeluskuntajärjestön vankka, tulevaisuusturva. Kansanliikkeen tunnukset vetävät nousevaa polvea mukaansa vanhempien vastuksistakin välittämättä. Sillä nuoriso, jolla on korkeat päämäärät ja oikeaan uomaan johdetut toimintamuodot, murtaa itselleen tien.

Voimistelu ja urheilu, suoritettuna ei yksin palkintojen ja huippusaannosten merkeissä, vaan yhdistävänä, isänmaallista kivijalkaa luovana nuorisokasvatustyönä, on isänmaantyössämme yksi niitä runkoja, joihin meidän entistä enemmän on kiinnitettävä huomio. Muistakaamme se tänä kesänä, jolloin kaikissa maakunnissa eletään näissä merkeissä. Oikealla tavalla urheileva ja voimisteleva nuoriso on isänmaan nuoriso!

Penkkimies.

Sinimustat

Uusi osasto.

Viime tiistaina oli Hattulan Jukolassa Sinimustat-järjestön Hattulan paikallisyhdistyksen perustava kokous. Kokouksen puheenjohtajana toimi opett. T. Hinkkanen ja sihteerinä opett. T. Koskinen.

Sen jälkeen kun paikallisyhdistys yksimielisesti oli päätetty perustaa, valittiin yhdistyksen väliaikaiseen johtokuntaan puheenjohtajaksi opett. T. Hinkkanen, sihteeriksi mv. A. Tarkka, varapuheenjohtajaksi opett. T. Koskinen ja muiksi jäseniksi mv. M. Kerälä, nti H. Kupila ja opettajatar A. Jaakkola.

Tilintarkastajiksi valittiin ylioppilas E. Tuomola, hra V. Salminen, varalle nti S. Prikander ja nti H. Lampinen. Paikallisyhdistykseen liittyi heti perustavassa kokouksessa 37 jäsentä.

Jaksamme odottaa vielä 40 min.

Oikeita tietoja Kuortaneen äskeisiltä „manöövereiltä"

Siitä plooturintamalaisten Kuortaneenvalloitusmatkasta näkyy sanomalehdistö pitäneen hyvää huolta. Surullista vain, että kaikki on tapahtunut vääristelyn ja parjauksen merkeissä — niinkuin hra Puhakan nykyinen termi kuuluu. Ilkan Karhuvainion Esa (Arttu Leinonen) on tekstannut palstoilleen oikein sotakirjeenvaihtajan kuvauksen, jossa olisi niin paljon oikomista, että siitä täyttyisi meillä ainakin yksi sivu. Mutta sallittaneen meidän näihin vääriin tietoihin yleensä vastata edes muutamalla sanalla.

Khra Jussi Annalan puhe rappusilla alkoi klo 18 ja loppui 19,45. Puheensa lopettajaisiksi hän lausui, etteivät hänen matkatoverinsa (Lahdensuo ja Leinonen) ole vielä saapuneet "jostain käsittämättömästä syystä, mutta odotetaan nyt puoli 21 saakka, koska talo siihen asti maalaisliitolle vuokrattuna". Tähän leht. Ala-Kulju ehdotti, että eikö hän odotellessa saisi puhua yleisölle. Esityksen Annala, joka muuten on Ala-Kuljun vanha tuttava, kielsi jyrkästi, aiheuttaen Ala-Kuljun puolestaan sopivasti huomauttamaan: "No, kun me olemme jaksaneet odottaa jo 15 vuotta, niin jaksamme odottaa vielä 40 minuuttiakin".

Nyt prof. Sundström kohteliaasti kysyi, haluaisiko khra Annala ruveta julkisesti keskustelemaan maalaisliiton suhtautumisesta marxilaisuuteen. A. kieltäytyi ja S. ilmoitti kieltäytymisen yleisölle. Nyt mentiin kahville ja sieltä palattua A. jälleen astui rappusille ja kiukkuisessa äänilajissa ilmoitti kansalle kuulleensa S:n julistaneen, ettei hän halua keskustella. "Se on mielestäni tarpeetonta, tyhjänpäiväistä, koska maalaisliitto on aina suhtautunut marxilaisuuteen asiaankuuluvalla tavalla". Hänen puhuessaan saapuivat nyt klo 20,26 paikalle myöskin Lahdensuo ja Leinonen, mennen heti seurataloon sisään. Kun klo löi puoli 21, astui puhujan paikalle uuden tilaisuuden puolesta Iivari Koivisto osoittaen, miten A:n äskeinen väite oli täysin perätön. Esimerkkinä siinä hän toi esiin m.m. n:k. Hiekkalan kiertokirjeen. Sitä seurasivat sitten kerrotut muut puheet, jotka yleisö vastaanotti suurin suosionosoituksin. Lahdensuo ja Leinonenkin kuuntelivat ovelta niitä hetken, mutta hävisivät sitten prof. Sundströmin puheen aikana omille teilleen.

Mitään häiriöitä ei siis tapahtunut eikä tilaisuuden "valtaamista". Nuorisoliittohan oli puoli 21:stä luovuttanut talon IKL:n käytäntöön. Ilkan, S. S. Dem:n, Hels. San:n y.m. plooturintamalehtien otsikot ja hirmukertomukset ovat siis mahdollisimman suurta vääristelyä. Niissähän kerrotaan m.m., että kansanliikkeen miehet eivät suostuneet ehdotettuun keskusteluun. Asia oli juuri päinvastoin! Niinikään kerrotaan niissä Annalan arvostelleen ankarasti kansanliikettä. Mutta A. ei sanallakaan edes maininnut liikkeestä. Pari kertaa vain teki tuskin huomattavan viittauksen oikeiston "vaarallisuuteen" yleensä.

Mitä sitten tulee yleisöön, oli sitä kentällä n. 1,100 henkeä. Ja minkähenkistä se oli, siitä saa käsityksen, kun mainitsemme, että IKL:n rintavaakunoita myytiin tilaisuuden aikana toistatuhatta, ja monella sellainen oli jo ennestään.

Olisi mielenkiintoista nähdä, että esim. Iikka kerran oikoisi omia vääristelyjään. Sitä ei tähän mennessä ole tapahtunut. Nyt olisi siihen oiva tilaisuus, niin sen uutisiin kuin Esan matkakertoelmiinkin nähden. Samoin muilla senkarvaisilla lehdillä. Mutta turhaan sitä odottaa saamme. Ne veivaavat vain ternettua levyään kansanvaltaisen vaalivapauden häiritsemistä, IKL:n harjoittamasta terrorista y.m.s. Mutta ehkäpä kansa jaksaa vielä odottaa 40 min. siinäkin suhteessa.

Josuan lehti on olevinaan vitsikäs

Josua Ruotsalan "Keski-Pohjanmaa" uumoilee jo hallitusvaihdosta, koska julkaisee uuden "hallituslistan". Miten pitkälle plooturintamahuumori pystyy näin pelon alla kiipeilemään, sen näkee lehden ehdotuksesta, kuin seuraa:

"Valtakunnankanslerina" häärii upseeri ja johtaja R. Walldén, ulkoministerinä "Perhos-Erkki", alias Räikkönen, sisäministerinä Martti Pihkala, oikeusministerinä Bruno A. Sundström, rahaministerinä Vihtori Kosola, apulaisenaan Yrjö Nikula tai E. Kontsas, kirkollis- ja opetusministerinä K. R. Kares, kulkulaitosministerinä Martti-kenraali, apulaisenaan (yleiset työt) Raf. Haarla, sosialiministerinä Hilja Riipinen, salkuttomana Antti Juutilainen, maatalousministerinä E. A. Tuomivaara, EK:n päällikkönä K. P. Eerolainen, sanomalehtipäällikkönä Vilho Viita, Meteorol. keskuslaitoksen päänä P. Susitaival, arkkipiispana Urho Muroma ja suutarien ammattiosaston johtajana Pentti Kosola.

IKL

Isänmaallisen Kansanliikkeen Kannatusyhdistys r.y:n

Suur-arpajaiset

ovat alkaneet.

PÄÄVOITTOINA

100,000 markan maatila, kaupunkihuoneusto tai pörs. not. osakkeita voittajan valinnan muk.

50,000 osakkeita (pörs. not.) voittajan valinnan mukaan, sitäpaitsi suuri määrä **10,000, 5,000, 2,000, 1,000, 500, 200, 100** ja **75** markan arvosta voittoja.

JOKAINEN ARPA osallistuu kolmeen arvontaan.

Ensi arvonta jo HEINÄKUUSSA.

Arvan hinta 5:—.

I.K.L. Kannatusyhdistys r.y:n Arpajaistoimisto.

Kluuvikatu 8, huon. 51. - Puhelin 26404. - Auki 9—16.

Luottojärjestelmä ja korkokysymys

isänmaallisen kansanliikkeen talousohjelmassa

Äskettäin julkaisi IKL talousohjelmansa suuntaviivat. Tähän asti ei lehdistössä vielä näy erikoisemmin niihin kajotun, mutta nyt tuntuu keskustelu jo pääsevän alkuun. Uudessa Aurassa kirjoittaa nimim. O. M. asiasta artikkelin, jossa hän koskettelee ohjelman ensimäistä kohtaa, nim. luottojärjestelmää, koron alentamista ja kunnollisten maanviljelijäin auttamista, asettuen ohjelmaan nähden ymmärtävälle kannalle. On syytä tutustua kirjoittajan ajatuksiin, koska asiaa niissä perustellaan huomioonotettavilla tosiasioilla. Lainaamme siitä seuraavasti:

Mitä tulee luottojärjestelmään, on sen kehittäminen ehdottomasti ajan vaatima, sillä henkilötakausjärjestelmä on jo saanut sekasortoa ja kurjuutta riittävästi aikaan. Samaten on korot saatava alennetuiksi tuotannollisen toiminnan kantokykyä vastaaviksi. Korkoon nähden on IKL:n johto asettunut sille kannalle, ettei rahan kysyntä ja tarjonta yksin saa olla koron määrääjänä, ei ainakaan maatalousluottojen. Jos muun liiketoiminnan korkoja määrättäessä voidaankin menestyksellä sovelluttaa kysynnän ja tarjonnan lakia, vaikka kuinka ankaran talouspulan aikanakin, niin ei se ole ollut oikea laki sovellutettuna semmoisenaan maatalousluottoihin edes normaaliaikana, pula-ajasta puhumattakaan. Sillä ei normaaliaikana yrittäjän voitto, vaan luontainen vaisto veti ihmistä maanviljelysammatin harjoittamiseen, ja jos hänellä hankkiessansa maatilan oli puolet sen hinnasta omaa rahaa ja toisesta puolesta joutui maksamaan kulloinkin käypää korkoa, ei hän omille rahoillensa tullut saamaan mitään korkoa, eikä aina edes kohtuullista palkkaa työstänsä.

Laskuajan alettua maataloudessa lisääntyi rahan kysyntä tavattomasti ja se etenkin muodosti korkotilanteen entistä luonnottomammaksi. Seuraukset siitä ovatkin sitten olleet samanmukaiset: tavaton työttömyys maatalousalallakin, yhä lisääntyvät luottojen pakkoulosotot ja suuret luottotappiot. Millä tavalla tämä korkokannan tuntuvampi alennus on toteutettavissa, sitä ei ole IKL:n johto määritellyt etukäteen, mikä onkin ollut viisainta, ettei käy kuten maalaisliiton määritelmien, joita jo on kauan kuulutettu julki, mutta ei ole vielä tähän päivään mennessä toteutettu, siitä huolimatta, että maalaisliitto on vahvasti ollut edustettuna sekä hallituksessa että Suomen Pankin johdossa. Se vain on selvää, että korjaus on saatava aikaan, mutta koronalennuksen jätettynä yksin lakipykälien varaan, voi käydä samoinkuin väkijuomakiellon.

Viimeisenä sisältää IKL:n talousohjelman ensimmäinen kohta yhteenvedon, että luotto-olojen nopean järjestelyn ja koronlaskun avulla kunnolliset maanviljelijät voidaan pelastaa taloudellisesta perikadosta. Tämä on yhteiskunnan kannalta ensiarvoinen kysymys, sillä eivät maanviljelijäin sortumisissa ole pahinta yksityisten kotien menetykset, joita sama suku on useassa tapauksessa vuosisatoja asunut, vaan se, että tuhansilta tiloilta vähennetään vuosikymmenien aikana hankittua irtaimistoa, lakataan tekemästä työtä maatiloilla tai tehdään sitä sangen heikosti.

Meidän on nyt saatava kaikki oikein ajattelevat kansalaiset ymmärtämään tuon tunnetun lauseen suuren merkityksen: "Jos maanviljelijä voi huonosti, voi kaikki huonosti".

ennenkuin lähdettiin paluumatkalle kotiin. Niin ajettiin sitten suoraa päätä olutkrouviin, jossa kauppias oli ennenkin kaupunkimatkoillaan käynyt. Pian olivatkin kauppiaan ja Langströmin edessä vaahtoavat oluthaarikat, jotka pohjaa myöten kallistettiin miesten jnoisiin suihin.

Juttu alkoi luistaa vilkkaasti oluen kuumentamissa miehissä. "Jopa kaikkosi pakkanen, poikaseni", murahti vanha kauppias ja kilisti haarikoita innokkaasti Langströmin kanssa, kasvoiltaan punaisena ja hyväntahtoista iloa loistaen. "Lähtipä vainenkin ja oikein Narvan oluen ajamana", virkahti hilpeästi sissipäällikkö, iskien silmää isännälleen. Rattoisasti keskustellen kallisteltiin vielä muutamia haarikallisia ja katseltiin, kuinka venäläisiä sotilaita yhtenään tuli ja meni, toiset krouvissa kauempaan viipyen, toiset haarikkansa kiireesti tyhjentäen ja lähtien nopeasti tiehensä.

Kuunnellessaan vanhan kauppiaan kertomuksia, huomasi Langström kahden venäläisen sotilaan juuri saapuneen heitä lähinnä olevaan pöytään ja alkavan keskustella jotain mielenkiintoista. Langström, joka muisti olevansa tiedusteluretkellä, kumartui hiukan pöydän yli ja kuiskasi isännälleen, jotta tämä koettaisi seurata sotilaiden keskustelua, sillä näiltä saattoi hän saada kuulla tärkeitä tietoja, jotka sisseille voivat olla verrattoman arvokkaita.

Kun Langström ei osannut venäjänkieltä, oli hänelle kauppiaan kielitaito suureksi avuksi. Tämä kuuntelikin tarkoin sotilaiden keskustelua, maistellen välillä vaahtoavaa olutta renkinsä kanssa.

Tyhjennettyänsä vielä yhdet haarikalliset pohjaan, lähtivät sotilaat kiireesti krouvista.

Kauppias kuiskasi nyt silmää iskien Langströmille, että oli aika lähteä. Haarikkansa pohjaan tyhjennettyään ja maksettuaan, jättivät he kiireesti olutkrouvin, irroittivat hevosensa ja kierähtivät rekeen, alkaen hyvää vauhtia lasketella kaupungista, illan hämärän jo verhotessa sen sokkeloisia katuja. Kaupungin ulkopuolelle tultua ja Narvajoen jäälle laskeuduttua, vilkaisi vanha kauppias taaksensa ja kun hän huomasi, että ketään ei ajanut takana, nykäisi hän Langströmiä hihasta ja kuiskaten alkoi tälle kertoa, mitä oli kuullut sotilaiden keskustelevan.

Sotilaat olivat puhelleet siitä, kuinka kaikki Narvassa olevat kasakat kuormastoineen lähetetään Suomeen huomenillalla Suomenlahden jäätä myöten kohti Viipuria. He olivat jutelleet myöskin, että tsaari aikoi kohta valloittaa Viipurin, jollei koko Suomeakin.

Ilta oli jo pimennyt. Narvajoen jäätä myöten ajaen oli matka nopeasti joutunut, niin että he eivät olleet huomanneetkaan, kun ruuna jo kääntyi joen jäältä kotitalon pihaan ja pysähtyi portaiden eteen.

"Terveisiä Narvasta pojat!", kuului Langströmin tutt, reipas ääni, kun miehet kuultuaan tulijoiden saapuneen, astuivat pirtistä kaupungin kuulumisia kyselemään. Niin kömpivät vanha kauppias ja Langström reestä vällyjen alta. Oluen lämmittämistä ja pakkasen punaamista kasvoista pisti esiin iloinen tyytyväisyys, sillä matka oli onnistunut yli odotusten. Kun Langström oli kertonut, mitä Narvassa käydessään oli huomannut ja kuullut, mitä Arvi Hannunpoika oli päivän kuluessa miestensä kanssa tekemällään

Venäläinen varusväki, joka yhä oli vankina linnassa, oli kuullut kaarlelaisten kanuunoiden jyrinän muureilla ja siitä arvannut, että taistelu oli ollut käynnissä. Mutta siitä, kuinka se oli päättynyt, ei heillä ollut tietoa.

Venäläinen varusväki oli koko taistelun ajan ristinmerkkejä tehden hartaasti toivonut, että venäläiset voittaisivat nuo kuningas Kaarlen pelätyt, pitkämiekkaiset soturit. Mutta sitten oli kanuunoiden jyrinä tauonnut ,ja vangitut eivät senjälkeen kuulleet enää mitään. Linna oli joutunut hiljaisuuden valtaan.

Levottomina vangit odottivat, mikä heidän osakseen tulisi. Mutta yhtäkkiä he lennähtivät kumolleen, paiskautuivat paikasta toiseen ja tunsivat, kuinka linnantuvan seiniä ja perustaa tärisytti hirmuinen jyrähdys. Puolipyörryksissä kämpivät he jaloilleen ja ryhtyivät tekemään ristinmerkkejä, odottaen joka hetki loppunsa tuloa. Kuitenkaan mitään ei räjähdyksen jälkeen enää kuulunut. Vankitupaan vain tunkeutui sankka ruudinsavu. Yhä pyhimystensä kuvien ääressä ristinmerkkejä tehden, he viimein rauhoittuivat aavistaen, että ruutikellari oli lentänyt ilmaan kaarlelaisten toimesta.

Toinnuttuaan täydellisesti käsittivät he viimeinkin, että kaarlelaiset olivat poistuneet linnasta. Tästä rohkaistuneina ryhtyivät he murtautumaan ulos tuvastaan. Kovasti työtä tehtyänsä, saivatkin venäläiset lopulta oven murretuksi ja pääsivät ulos linnan pihalle. Täällä kohtasi heitä peloittava näky. Suuri päätorni oli kaatunut kokonaan ja koko senpuoleinen osa linnasta oli sortunut. Ruutikellari, joka oli sijainnut päätornin alla porttiholvin vieressä, oli räjähtäessään kaatanut suuren tornin ja hajoittanut muuriin suuren aukon. Linna oli räjähdyksen vaikutuksesta vioittunut niin pahoin, että sillä ei enää ollut suurtakaan merkitystä. Venäläinen varusväki vapautti myös päällikkönsä, jonka sissit olivat lujasti teljenneet tornihuoneeseen. Tämä oli räjähdyksen tapahtuessa makaillut karhuntaljojensa päällä, kun hänet äkkiä heitti vuoteeltansa taljoineen päivineen ankara tärähdys. Onneksi ei hänelle käynyt sen pahemmin. Hän vain säikähti niin, että kesti kauan aikaa ennenkuin hän tajusi, että hänen oli tehtävä ristinmerkkinsä. Vanha kapteeni kutsuttiin nyt katsomaan, miten linnoitukselle oli käynyt. Tultuaan pihalle oli hänen vaikea uskoa silmiään, sillä hän luuli ensin näkevänsä vain pelottavaa, pahaa unta. Siksi hieroikin hän unisia silmiään, kun iltakin oli alkanut hämärtyä melkein pimeäksi. Kuitenkin tajusi kapteeni kaiken, nähtyään suuren tornin kumollaan ja sortuneen muurin sekä tuntien sankan ruudinsavun hajun pistävän nenässään.

Palavia terva- ja pikityynnörin kappaleita savusi kaikkialla pitkin muurien harjoja ja kattoja, toiset palaa käryten. Mutta venäläiset tarkastelivat vielä pitkään räjähdytettyä tornia ja suurta aukkoa muurissa. He kiipesivät lopulta sortuneen muurin aukosta ulkopuolelle. Täällä kohtasi heitä uusi ja paljon hirveämpi yllätys. Kaikkialla muurien ulkopuolella makasi joukottain kaatuneita kasakoita hevosineen. Kauhun vallassa katselivat nyt venäläiset päivällä riehuneen verisen taistelun jälkiä.

Etäämpänä näkivät he hämärän läpi, kuinka siellä häämöitti suuria kaatuneiden kasoja. Ristinmerkkejä tehden poistuivat ve-

1 L.
RAVINTOLA
KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301
Täydelliset anniskeluoikeudet.
Ravintola Keskus
on viihtyisin, ajanmukaisin ravintola maakunnassa, jossa nautitte: todella hyvää kahvia, virvoitusjuomia, voileipiä y.m.
Aamiainen 10—13.
Päivällinen 16—19.
Alennuskuponkia kuukausiruokailijoille.
Lämpimiä annoksia kaiken päivää.
"Funkis"-huone tilauksesta.

Suomalaisen työmiehen ajatuksia

Usein tulee ajatelleeksi, miksi eivät kaikki Suomen työläiset ole isänmaallisia? Miksi he kaikki eivät tunnusta Suomea isänmaakseen? Ja mitä olisi tehtävä, jotta tässä kohden vallitseva kuilu saataisiin täytetyksi?

Suurimpana syynä tuohon ristiriitaan on käsittääksemme marxilaisjohtajain vuosikymmeniä harjoittama kiihoitus ja sen opin juurruttaminen työmiehen mieleen, että on aivan sama missä työtä tekee ja leipänsä ansaitsee tai kuka meitä hallitsee. Parannusta oloihinsa työmies ei kuitenkaan saa muutoin kuin kansainvälisen internationalen avulla.

Miten järjetön ajatuskanta!

Eihän tuollainen suuri kansainvälinen yhteisö kuitenkaan ajanoloon voisi pysyä koossa. Tällainen pieni Suomen kansa siinä hukkuisi kuin pisara mereen, mutta suurempienkin kansakuntien kesken syntyisi nykyisen puoluekiihkon sijasta rotutaistelu, sillä jokainen kansahan tietysti haluaisi säilyä ja päästä määrääjäksi, joten seurauksena olisi vain uusi taistelu ja sekasorto.

Eikä ole myöskään yhdentekevää, missä työtä tekee ja kuka meitä hallitsee. Onhan paljon mieluisampaa asua kotiseudullaan, vanhempainsa lähettyvillä ja tehdä siellä työtä, vaikkapa leipä olisikin niukempi ja tulot pienemmät. Tämä Suomi on meidän yhteinen äitimme, se on kotimme, sen laki ja oikeus on meille aina läheisempi kuin vieraan vallan alaisuus.

Vieraan leipä on karvas ja sana katkera, vaikkapa aluksi saattaisikin tuntua houkuttelevammalta. Tästä on meillä hyvänä todistuksena monen siirtolaisemme kohtalo. Heidät valtaa kaukaisilla mailla koti-ikävä. Tilaamalla kotimaansa lehtiä ja olemalla kirjeenvaihdossa entisen synnyinseutunsa kanssa. he pyrkivät saamaan tietoja sen oloista. Mutta kun tämä kaipaus ei tällaisin keinoin tule tyydytetyksi, niin he uhraavat kokoamansa säästöt päästäkseen sinne takaisin. Ja sellaisetkin, jotka vielä uudelleen palaavat vieraalle maalle, ajattelevat hekin useimmiten, että ainakin vanhuuden päiviksi olisi päästävä takaisin isien maahan.

Eikö kaikki tällainen selvästi todista isänmaan merkitystä ja asemaa elämässämme? Kun tällaiset tosiasiat mielessä ajattelemme, mihin nuo kansainväliset kiihoittajat pyrkivät suomalaista työmiestä johdattamaan, puristuu kätemme nyrkkiin ja mieli tekisi iskeä maahan nuo kavaltajat, jotka tahtovat ryöstää heiltä uskon isänmaahan ja omaan kansaansa.

Yhteiskunnallista välistustyötä on tarmokkaasti tehtävä ja samalla selvästi kaikille teroitettava mieliin tuon sosialistisen kansainvälisyysihanteen harhaoppisuus. Meidän on päästävä lähemmäksi toisiamme, ymmärtämään toistemme ajatuksia ja tarpeita sekä samalla opittava rehellisesti tunnustamaan erehdyksemme ja väärät ennakkoluulomme. Suomalaisen työmiehen aseman kohottamiseksi on määrätietoisesti työskenneltävä ja tätä tietä pyrittävä hävittämään työmiehen ja "porvarin" välillä oleva barrikaadi. Rinnakkain seisten meidän kaikkien on taisteltava yhteisenä kansana yhteisten etujen puolesta. **Y. K.**

Nurmen Sähköliike
ja
Polkupyörä-korjaamo
Suorittaa kaikkia alaan kuuluvaa työtä huolella ja asiantuntemuksella.
Sähkömoottoreita ja radiokoneita korjataan.
Halpoja valovirta- ja patteri-**radiovastaanottajia** ja käytettyjä, hyvässä kunnossa olevia **naisten ja miesten polkupyöriä** myytävänä.

Suuret Kansalliset Urheilukilpailut
Ilmajoen Urheilukentällä
t. k. 10 ja 11 p:nä, alkaen lauant. klo 18 ja sunnunt. klo 14.
OSANOTTAJIA 60, joista mainittakoon **ILMARI REINIKKA, Kalevi Kotkas, V. Rinne, Peräsalot, Liettu, Kenttä, Kuntsi, Ihanamäki,** Pekuri, Mannila, F. Reinikka y.m. y.m.
ILTAMA lauantaina, sunnuntaina **LOPETTAJAISTANSSIT.** Ramina soittaa.
ILMAJOEN KISAILIJAT.

Suojeluskuntain jäsenistön valitseminen

Joku aika sitten lähetettiin meille näytteet kirjeenvaihdosta, josta selviää, miten kommunistit ovat pyrkineet soluttamaan sk.-järjestöä. Vetäköön lukija niistä omat johtopäätöksensä.

Rauman sk:n kurinpitolautakunnalle.

Kuluvan maaliskuun 1 päivänä kello 12,05 tavoitti allekirjoittaneen puhelimelle Rauman alueen aluepäällikköö, kapteni N. N. ilmoittaen, että allekirjoittaneen on saavuttava lautakunnan eteen perustelemaan väitettettään, ettei sk:lainen N. N. Rauman kaupungin sk:sta sovi piiriesikuntaan. Tämän määräyksen vahvisti asianomainen paikallispäällikkö N. N. kirjessään N:o 78 1. 3. 33.

Puhelinkeskustelussa ilmoitti kapteni N. N. käsityksenään olevan, että sk:aan kelpaa sekä kommunisti että sosialisti, jos ovat isänmaallisia henkilöitä, ja että olisin sekoittanut puolueita sk. asiaan. Tämä kapteni N. N:n käsitys ja väite eivät kummatkaan pidä paikkaansa. Sanalla marxilainen, olipa sitte kummasta laadusta tahansa kysymys ymmärretään sellaista, johon ei voida yhdistää edes isänmaan käsitettä. Käsitykseni mukaan sk:n olemassaoleminen on juuri marxilaisuuden tosiasia. Eihän käsitykseni mukaan sk:aan voitane hyväksyä ketään, joka tietysti tai todistettavasti olisi marxilainen. Se on samaa kuin uskoa maanpuolustus "isänmaanluovuttajien" käsiin, kuten jo marxilaisten virallinen puolustusohjelma v. 1930 osoittaa. Tämä ohjelma on pätevimmältä taholta todistettu rikolliseksi. Siis kun on kysymyksessä marxilaisuudesta tai marxilaisesta, silloin ei ole kysymystäkään politikasta tai puolueista tavallisessa mielessä, vaan maanpuolustuksesta, mikä kysymys juuri sk:lle sen johtoa myöten on ensiluokkaisen tärkeä ja seurattava asia.

Mitä sitte vaadittuun perusteluihin tulee, ei minulla niihin nähden ole mitään salattavaa.

Viimeksi kuluneen helmikuun 28 päivänä saapui Porin sk-piirin piiriesikunnan jäsen N. N. Psta erehdyksestä Porin kauppaseuran siihen huoneeseen, jossa olivat kokoontuneet I.K.L:n Porin piirin miehet, luullen siinä huoneessa pidettävän nähtävästi piiriesikunnan kokousta. Kun tässä huoneessa oli raumalaisia, huomautti edellämainittu piiriesikunnan jäsen: "raumalaiset tahtoivat ajaa piiriesikuntaan marxilaisen, mutta koko maakunta oli vastaan". Kun N. N. tiedusteli, kuka sellainen henkilö oli, ilmoitti N. N. kysymyksessäolevan henkilön olleen sk:laisen N. N:n Raumalta.

Kun herra aluepäällikkö N. N. puhelimessa väittää minun arvostelleen täkäläistä esikuntaa, on hänen väitteensä kaikkea perää vailla. Piiriesikunta ja sen jäsen edustanee sk:ssa suurempaa arvovaltaa kuin paikallinen esikunta, ja täytyyhän edellyttää, että piiriesikunnan jäsen tietää, mitä hän sanoo julkisuudessa, ja mikä sopii tai ei sovi. Kun olen puhunut edelläsanotusta asiasta, ei se ole ollut mikään salaisuus eikä määräys sk-laista koskevassa mielessä, koska kuulijoina oli sk:aan kuulumattomiakin. Mikä täkäläisen esikunnan kanta on, sitä ei mitenkään esitetty, ei edes sitä, kuka N. N:ää on piiriesikuntaan esittänyt. Herra N. N:n käsityksestä ilmeni, että henkilö, jolla on marxilaisuuden maine ei piiriesikuntaan, siis korkeaan luottamustoimeen sovi.

Tämä on omakin käsitykseni. Tunnustan sen avoimesti. Sillä marxilainen huhu ainakin on olemassa täällä N. N:stä. Tiedetään, että hän on katsonut rautatieläiselle sopimattomaksi kuulumisen rautatieläisyhdistykseen, jos liittyi syksyllä 1917 sk:aan. Lisäksi tiedetään hänen palvelleen punakapinan aikana rautatiellä.

Mitä alussa sanoin marxilaisuudesta, pitää paikkansa tässäkin tapauksessa. Lisäksi katson varsin tärkeäksi, että sk:n luottamustoimet täytetään henkilöillä, joista ei ole olemassa ylläsanotunlaisia huhujakaan. Sitä vaatii sk:n arvovalta.

Edelläolevasta ilmenee, että minuun kohdistuneet kurinpitotoimenpiteet ovat kaikkea oleellista pohjaa vailla, ja ovat ne ohjattavat sinne, mistä tämä on lähtöisin, nim. piiriesikuntaan.

Raumalla 2 p:nä maaliskuuta 1933.
N. N.

K. Kenraalimajuri L. Malmberg,
Helsinki.

Allekirjoittanut, joka on ottanut osaa Suomen ja Viron vapaussotiin. liittynyt sk:aan syksyllä 1917 ja täkäläiseen sk:aan 1928 ja näin ollen on voinut seurata sk:n sekä periaatteellista että käytännöllistä toimintaa muualla maassa ja täällä, pyytää tuoda K. Herra Ylipäällikön tietoon varsin vakavia huomioita täkäläiseen sk:aan nähden yksityishenkilönä.

Oheellinen kirjelmä (tässä yllä), joka voidaan kaikilta kohdilta juridisesti todistaa, jo osoittaa, että "jotain mätää on Tanskan maassa". Sk:n periaatteellinen pohja ei voi olla sellainen, jollaiseksi täkäläinen aluepäällikkö sen on määritellyt.

Mutta että käytännöllinen johtopäätös on täällä sen mukainen, siitä pyydän esittää muutamia huomioitani. Esimerkkejä ei puutu, että marxilaisista perheistä, joitten isät ovat kuuluneet punakaartiin tai liittyneet siihen, nyt ovat täkäläisen sk:n jäseniä. Ent. aktivistit ovat pysyttäytyneet poissa sk:sta ja muuten hidastuttaneet todellisten valkoisten siihen liittymistä. Ja rintamilla olleilla on varsin vaikeata seisoa samoissa riveissä marxilaisten kanssa.

Aivan räikeä on eräs viimeinen vaihe. Kommunistien talo "N. N." perusti oman soittokuntansa, johon tietysti otettiin vain tovereita. Kun talo kansanliikkeen vaikutuksesta suljettiin, lakkasi soittokunnan toiminta. Se herätettiin eloon uudelleen kaupungin soittokuntana, jollaisena se oli niin marxilainen, ettei se tullut porvarien iltamaan edes soittamaan. Nyt tämä soittokunta on vedätetty sk:pukuihin, ja kantaa nyt sk:soittokunnan ylevää nimeä. Sikäli kuin tiedän, tästä kommunistien aluksiperustamasta soittokunnasta vain yksi oli liittymättä sk:n soittokuntaan.

Minun ei tarvitse K. Herra Ylipäällikölle esittää johtopäätöksiä, joihin edelläsanotun sekä johdon että käytännöllisen toiminnan kautta joudutaan. Käsitykseni mukaan on nyt toimittava ja ripeästi. Täältä ei apua lähde. Tämä kaikki esittämäni ei ole ainoastaan oma yksityinen käsitykseni, vaan sk:n kantajoukon yleinen käsitys.

Raumalla maaliskuun 5 päivänä.
N. N.

Vapaaehtoisen palokunnan
hyväksi on
Kesäjuhla
Törnävän saarella heinäk. 9 p:nä.

I.K.L:n TÖYSÄN paikallisyhdistyksen
Juhla
on sunnuntaina t. k. 11 p:nä klo 16
Kirkonkylän Ns.-talossa.
Juhlassa puhuvat m.m. I.K.L:n johdon jäsenet, maanviljelijä Paavo Rautala ja lehtori R. Ala-Kulju.

Myytävänä hyvä **Raleigh-merkkinen**
moottoripyörä
500³, viime vuoden mallia sekä hyvä **KEITTIÖKALUSTO** halvalla.
Ahti Perttu.

Turvepehkua
erittäin kuivaa ja hienoksi jauhettua 12 p. kilo koeasemalla.
Huom.! Ehdottomasti tehokkainta ja halvinta täytettä.
Koeasema,
Tuomikylä.

MAALAUSLIIKE S. V. SUOMINEN,
Seinäjoki, Kalevank. 5, p. 327.
Suorittaa kaikkia maalaustöitä ammattitaidolla. Pyytäkää kustannusarvioita.

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: **Vilho Viita.**

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.

näläiset totisina ja vaiteliaina takaisin linnan tupiin, Kaarle-kuninkaan soturien voitoista keskenään mutisten.

Mutta sissit olivat jo hyvän matkan päässä linnasta, kun he kuulivat takaapäin hirmuisen jyrähdyksen ja tunsivat, kuinka Suomenlahden jää vavahti heidän allaan. Siitä he tiesivät, että Nevanlinnan ruutitynnörit olivat lentäneet ilmaan.

Iloisina tästä jatkoivat he reippaasti matkaansa. Langström huudahti miehilleen: "Kasakat eivät saaneet linnan porttia auki, mutta kyllä he sinne nyt pääsevät vähän suuremmasta aukosta!" "Taisi vanha kapteeni arvata, että Kaarle-kuninkaan terveisiä ne olivatkin!", lisäsi vielä muuan sisseistä.

Ilta olikin jo pimennyt ja sakeasti pyrytti lunta, niin etteivät hiihtäjät paljoa eteensä enää erottaneet, vaan heidän oli kohta jo ruvettava etsimään leiripaikkaa yöksi. Sissit nousivat nyt rantaäyräälle jäältä ja painuivat siitä metsän pimentoon yhä syvemmälle, kunnes tulivat tiheää kuusikkoa kasvavalle töyräälle. He päättivät siihen yöpyä. Valmistettiin kuusen havuista teltat ja sytytettiin tulia. Ja niin olivat kaarlelaiset taas viettämässä ensimäistä joulun jälkeistä yötään metsässä leiritulien ääressä, kertoillen toiosilleen juttuja entisistä ja tulevista retkistä. Toiset tarkastelivat laukkujansa, joissa oli kultarahoja Nevanlinnan aarteesta. Aikaisin aamuhämärässä lähdettiin taas taivalta tekemään. Suoraan metsien läpi kohti Narvaa kävi kulku.

Kaarlelaisten pieni joukko oli jo saapunut Narvan lähistölle. Koko päivän olivat he hiihtäneet, ja niin näkyivätkin jo kaukana Narvan kaupungin lumiset muurit, kun sissijoukko Lauvasjoen yli hiihdettyään joen äyräältä avautuvan aukean aavikon takaa niitä tähysteli. Sissit olivat kaikki kokoontuneet yhteen ryhmään päällikkönsä ympärille ja alkaneet neuvotella, kuinka täällä menettelisivät.

Narvan kaupunki oli venäläisten hallussa ja noin vaan suoraa päätä ei sinne käynyt meneminen. Tsaarin sotilaita, jalkaväkeä etupäässä, oli sijoitettu Narvan linnoitukseen aika runsaasti.

Hetkisen seisoskeltuaan arveli sissipäällikkö parhaaksi ensin vetäytyä miehinensä aivan Narvajoelle saakka ja sitten päättää siellä tulevista tehtävistä. Niin jatkoivat he yhä matkaansa, kunnes myöhään yöllä saapuivat Narvajoen varrella olevaan pieneen puoliautioon kylään, jossa oli vain muutamia taloja kaukana toisistaan.

Langström oli täällä käynyt ennenkin ja tunsi erään kylässä asuvan suomalaisen vanhan kalastajan, joka puolisonsa kanssa asui kaukana kylän toisista asukkaista metsän reunassa Narvajoen rannalla. Vanha kalastaja, joka paitsi kalastustaan, harjoitti kaupankäyntiä Suomen puolella, teki talvisin kauppamatkoja aina Novgorodiinkin asti. Narvan kaupunkiin myi vanha kauppias kaloja, tervaa ja nahkoja. Juuri tänne päätti kaarlelaispäällikkö miehinensä yöpyä ja suunnitella venäläisten mitään tietämättä, kuinka parhaiten pääsisi sisään venäläisten hallussa olevaan Narvan kaupunkiin. Langström johti nyt miehensä tänne ja kohta he saapuivatkin nukkuvan kylän ohi joen äyräälle vanhan kauppiaan talon pihalle. Sissipäällikkö nousi suksiltaan ja astui muutamalla harppauksella suuren pirtin ovelle, kolauttaen sitä miekkansa kahvalla

muutaman kerran. Hetkisen jälkeen kuului sisältä hiljaisia askeleita, kun vanha kauppias sieltä pehmeissä tossuissaan tulla puhisi ovea avaamaan. Langströmin sanottua nimensä, tunsi tämä heti, kuka tulija oli, ja nopesti aukeni pirtin jykevä honkainen ovi ja ystävällinen vanhus viittasi sissejä käymään sisälle laajaan tupaan. Sytytettyään kynttilä kätteli kauppias tulijoita ja iloisena puuhaili vieraidensa majoittamisessa. Kun sissijoukko oli saatu sijoitetuksi talon avaraan pirttiin olkien päälle levolle, sammutti vanha kauppias kynttilän ja meni huoneeseensa nukkumaan iäkkään vaimonsa viereen ja kertoi tälle sissipäällikkö Langströmin joukkoineen saapuneen taloonsa.

Kohta olivat ankarasta hiihdosta väsyneet soturit vaipuneet syvään uneen ja nukkuivat rauhassa tässä melkein autiossa kylässä, vihollisia täynnä olevan Narvan kaupungin liepeillä.

Aamu alkoi vähitellen sarastaa, kun sissijoukko heräsi ja ryhtyi kauppiaan kanssa heti innokkaasti keskustelemaan siitä, kuinka parhaitten pääsisi kaupunkiin näkemään venäläisten puuhia. Sovittiin niin, että Langström lähtisi sinne venäläisten aikeita tiedustelemaan pukeutuneena kauppiaan rengiksi. Se olisi parhain keino päästä linnoitukseen. Toiset saisivat tällä välin tehdä tiedusteluretken Narvan ympäristöön Arvi Hannunpojan johdolla.

Niin sitten Langström kauppiaan rengiksi pukeutuneena lähti aamuhämärässä vanhan kauppiaan reessä ajamaan Narvan kaupungin torille nahkoja myymään. Kaupungin portista sisään ajaessaan huomasi sissipäällikkö, kuinka venäläiset ahkerasti touhusivat. Toria lähestyessään näki hän laajan torin toisella puolella suuren joukon kasakoiden hevosia heiniä syömässä ja iptkiä jonoja kuormastoa. Sitten tultiin torille ja asetuttiin kauppiaan kanssa ilveksen-, suden- ja karhunnahkoja myymään. Jonkun ajan he torilla seisoskelivat ja katselivat kaupan takaa, kun kaukaa Venäjältä aina Moskovasta ja Novgorodista saakk saapuneet kauppiaat myyskentelivät tavaroitaan tinkien ostajiensa kanssa, joista useat olivat Narvaan sijoitettujen joukkojen jalkaväki- ja kasakkaupseereita ja aliupseereita. Niinpä hetkisen kuluttua jo saapuikin joukko upseereita Langströmin ja hänen isäntänsä, kauppiaan, luokse ja alkoivat tarkastella heidän kuormassaan olevia nahkoja. Pian he niistä löysivätkin mieleisensä taljat, joista valitsivat kaksi suurta karhuntaljaa, yhden suden- ja pari ilveksennahkaa, kehuen ja kovaäänisesti tinkien. Lopuksi he ostivat ne ja pyysivät kauppiasta renkinsä kanssa viemään nahat heidän asuntoonsa linnoitukseen. Näin tuli sissipäällikölle mainio tilaisuus nähdä venäläisten puuhia linnoituksen sisäpuolella. Reen jalakset narisivat pakkaslumessa hilpeästi, kun Langström vanhan kauppiaan kanssa ajaa karautti Narvan linnan portista sisään.

Siellä olivat jo ne upseerit, jotka olivat taljat ostaneet ja ohjasivat kauppiaan ja Langströmin asuntonsa edustalle linnan sisäpihalle, jossa nämä luovuttivat taljat upseerien sotilaspalvelijoille.

Langström koetti täällä parhaansa mukaan tehdä mahdollisimman paljon tärkeitä huomioitaan. Linnasta ajettiin nyt taas kaupungille ja poiketttiin erääseen olutkrouviin kallistamaan muutama haarikallinen vahvaa Narvan olutta, sillä olihan tehty hyvät kaupat ja hevosenkin piti saada hieman haukata heiniä ja levähtää,